

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 04. szám

2022. szeptember 12

Területi Cargo SZK ülés

Az idő és a történések általában azt bizonyítják, hogy bármennyit is beszélgetünk akár személyesen, akár telefonon, nem biztos, hogy elég. Így történt az, hogy nem sokkal a területi oktatásunkat követően az elmúlt héten a cargós titkárokkal újra találkoztunk. Vagyis szeptember nyolcadikán összeült a Területi Cargo Szakmai Képviselő, amelyen Hamzáné Jutka, Balogh Attila és Zubály Berci mellett én is részt vettem.

A szakszervezeti munkáról, a közelgő alapszervezeti választásokról is szó esett, de a délelőtt jelentős részében a cargósokat leginkább foglalkoztató kérdésekről beszéltünk. Zubály Bercitől kaptunk első körben tájékoztatást a cég helyzetéről, hálózati- és helyi szintű

eseményekről. Így megtudtuk azt is, hogy engedélyezték a TÜK részére a kereskedelmi gyakornoki és kocsivizsgálói munkakörben keletkezett létszámihiány betöltését.

Bevallom őszintén engem az is nagyon érdekelt, hogy milyen a területen a munka-vállalók hangulata, milyen kérdések feszítik leginkább tagjaikat. Ezek az információk nagyon fontosak, hiszen ezek ismerete viszi, viheti előre szakszervezetünk tevékenységét is. Azt mindenki hangsúlyozta, hogy a munkavállalók leterheltsége jelentősen növekedett, az infláció

elszaladt, a keresetek ezt nem követik, ami nem használ a jó munkahelyi légkörnek. Tagjaink idegesek, feszültek, de bizakodva várják a VÉT ülést, várnak egy „jó” kompenzációt, anyagi elismerést.

Az ülést követően Balogh Sándor TÜK vezetővel váltottunk pár szót, aki tájékoztatott bennünket a legfrissebb eseményről. Jelesül Kaibás

János volt csomóponti vezető kinevezéséről, akit közvetlenül a központból kértek fel arra, hogy tanácsadóként segítse a cargo munkáját a határforgalomban. Ahogyan elmondta, a napi munkavégzési rutin mellett nem könnyű meglátni az kiaknázatlan lehetőségeket, ehhez kapjuk a segítséget a több évtizedes tapasztalattal bíró kollégától.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kacsingatós világ

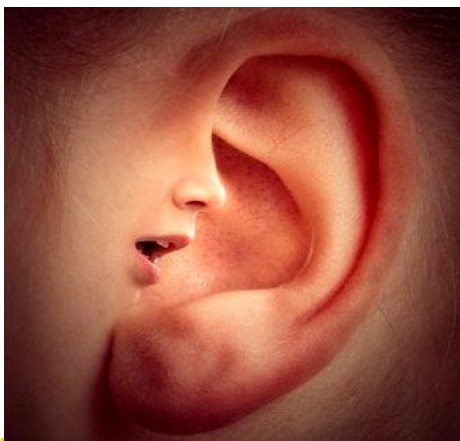
Régi bölcsesség, hogy ami van, azt ritkán értékeljük. Sőt, minél régebben élvezzük valaminek a hasznát, annál kevésbé tartjuk számon. Úgy véljük, hogy ez jár az idők végezetéig, vagy még annál is tovább. Mintha az idők kezdete óta járna, pedig van, ami csak évek óta, de olyan is akad, évtizedek múltak el úgy, hogy tényleg jár. Persze, a fiatalabbaknak még gyúrni kell az ismerethez és tapasztalathoz, de ők is elérhetik, hogy évtizedekig megkaphassák azt, amiért egykor sokat kellett küzdeni.

Ami a szakszervezeteknek, köztük a Vasutasok Szakszervezetének köszönhető, és természetesen a VSZ tagjainak. Mert a tárgyalási erőt jelentősen meghatározza a tagság létszáma. Utóbbit nem könnyű komolyra venni, aki rég tag, annak természetes, mint ami már régóta jár. Aki nem tag, annak pedig sajnos természetessé vált az idők során, hogy semmit nem kell tennie azért, ami így, vagy úgy, de neki is jár. Potyázik a drága, és gyakran az ilyeneknek esik a legjobban a pálya széléről osztani azt, amiből neki sem biztos, hogy sok van.

Létezik az a fajta vasutas, aki már régóta tagjak a VSZ-nek, ám mégsem vált természetessé számára a tagság. Igen érdekesen, bár kevésbé logikusan indokolja esetleges kilépését. Például, a vásárlási utalványt csak városának a másik végén válthatta be, hogy jusson ő el oda. Légyen, és lett olyan jövőre, amit sok helyen el lehet költeni. Erre a másik kitalálja, ne ajándékozzon a szakszervezet, nem az a dolga.

Nem mondhatni, hogy közösségi lény az illető, mert a tagság nem csak egy hivatalos állapot, közösséget is feltételez. Hiszen az érdekvédelem csapatjáték, mint a foci: egy-két jól cselezgető csatár nyerhet meccseket, de bajnok sohasem lesz a csapatukból. És megeshet, hogy egyéniben a csatár is a kihúzó végzi, mint a halandó vasutas, aki nem méltányolja a közösséget, nem érti az összefogás erejét.

Olyan is előfordul, miszerint a másik jobb. Ezt ugye már ismerjük abban a formában, hogy a másé mindig jobb – egészen addig, amíg nem próbáltuk. Legyen akár a más asszonya, embere, vagy egy másik szervezet. Csakhogy az előzőekről nem nagyon látni kívülről, hogy mitől jobb, vagy rosszabb, mint a mienk. Viszont a társ-szakszervezet már átláthatóbb, nem beszélve a tetteiről, hiszen azok nyilvánosak. Igaz, előfordulhat, hogy náluk jobb az utalvány, vagy szebben duruzsolnak, csakúgy, mint a más asszonya.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nevezhetjük ezt suttogó propagandának is. Ez a fajta suttogás a „fű alatt” terjed, hivatalosan egy szót sem, leginkább, mert úgysem igaz. Ám a peronon, a kocsmában vagy a dohányzóban sok olyat lehet szájról szájra sugdosni a vasutas fülébe, amit hallani szeretne. A hallgató előbb-utóbb el is hiszi, hogy milyen jó is lenne a szomszédban. De mire rájön, hogy csupán egyfajta „agyi orgazmus” volt, amit érzett, már akkor is nehéz visszatáncolni, ha valóban rájött. Olyan ez, mint a kacsingatós pénztárca volt egykor: kívül csini, belül meg üres.

A dolog pikantériája, vagy inkább szomorúsága, hogy azok kacsingatnak leginkább kifelé, akik már kaptak, netán sokat. Például akiért a főnökénél is közbenjárt a VSZ tisztségviselője, kacsingatás nélkül. Igaz, a Vasutasok Szakszervezetében nem divat a suttogás, de még a szomszéd tehenének végét sem kívánja senki.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

PECH

A nagyfiú randira készül, a kisöccse tudni szeretné, milyen az, és elbújik a csomagtartóban. A fiatalok kihajtanak a város szélére, és a nagyfiú kérdezi a lányt:

- Na, igen vagy nem?
- Hát, nem – feleli a lány.
- Akkor én hazamegyek kocsival, te meg hazasétálsz – így a fiú dühösen.

Másnap a kisöccse randira hív egy korabeli kislányt. Felülteti a biciklire, és nagy nehezen kihajt vele a város szélére, majd így szól hozzá:

- Akkor igen, vagy nem,
- Legyen! – feleli bátran a kislány.
- Tudtam, hogy pechem lesz – sóhajt fel a fiú – itt a bicikli, menj haza, én meg hazagyalogolok...

ABSZOLÚT PECH

Két régi cimbora sok éve együtt golfoznak, és a szokásos szerdai játékon kénytelenek folyton leállni: előttük két női játékos minden tóba és homokcsapdába betalál, így csak araszolgatnak. Végül azt mondja az egyik:

- Ez így katasztrófa! Megyek és megkérdem, megelőzhetjük-e őket.

El is indul, de félúton visszafordul: menj te, mert az egyik a feleségem, a másik a szeretóm.

Elindul a másik cimbora is, de félútról ő is visszafordul:

- Tudod, erre mondják, hogy kicsi a világ...

Balogh Attila